

զաղութեան արշալոյսը բացուի ընդարձակ Ռուսաստանի վրայ, որի ամենատանջուած զաւակներն ենք և մենք և որը դարերի ընթացքում՝ սիրելի մայր էր բոլորիս համար՝ մինչև Գալիցիաների և Լօբանովների խելացնոր քաղաքականութիւնն ու նրանց սերմանած որովք, որը և այսուհետեւ մեզ համար կը մնայ նոյնը և ազատութեան, արդարութեան և հաւասարութեան սպեղանիով կը բուժի իւր ընտրելագոյն զաւակների արիւնածոր վէրքերը:

Ս. Ճ. Վ. Մ.

ՓՐԿՁԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

Աշխարհի փրկչի ծնուելու ժամին՝
Մի աստղ պայծառ ու նորանշան
Փայլում էր խիստ ջինջ աստղերի միջին,
Ամենքի ուշք, միտք դրաւում իրան:

Յանկասէր, հպարտ, բռնակալ մոգեր
Արքայորդու աստղ կարծեցին նրան.
Ուրախակցելու, տալու ընծաներ
Աշխարհի երեք ծայրերից եկան:

Արքունի շքեղ պալատի տեղակ՝
Բեթղեհէմից դուրս այր գտան մթին.
Այս այրի տխուր կամարների տակ՝
Պատսպարւում էր հովիւն հետ հօտին:

Այրի անկիւնում տեսան մի մանուկ.
Որրանք՝ մսուր խանձարուրդ՝ յարդ.
Տեսան կուշ եկած մի մարդ խեղճ, ծերուկ,
Մի կին գեղեցիկ, քնքոյշ որպէս վարդ:

Զըկար արդ ու զարդ, չըկար ծիրանի,
Ոչ շքեղութիւն, ոչ փառք արքունի:

Աստղի ցոյց տուած նորածնի դիմաց՝
Գոռոզ մոգերը կանգնեցին ապշած:

«Սա է, ասացին, արքան նորածին».
Եւ խոնարհութեամբ չոքեցին գետին.—
Ընծաներ պէսպէս և խիստ թանկագին
Մանուկ Յիսուսի առաջը դրին:

Փայլում էր ոսկին արևի նման,
Կնդրուկը բուրում, բոյր անմահական:
Ոչ փայլը ոսկու, ոչ բոյրն կնդրկին
Ձը հրապուրեցին Մանուկ Յիսուսին:

Մանուկ Յիսուսը դէմքը շուռ տուեց,
Սուրբ սէր, հեղութիւն և գութ պահանջեց:

Իմաստուն մոգերն աչքերը յառած
Մանուկ Յիսուսի կանգնեցին դիմաց.—
Յանկասէրն ուխտեց թողնել մօլի սէր.
Ընկերին միայն սուրբ սիրով սիրել:

Հպարտը ուխտեց լինել հեզ, խոնարհ,
Իրանից խեղճին չանել ոտնահար:
Բռնակալն ուխտեց գթօտ հայր լինել,
Բռնութիւն, զրկանք բնաւ չը գործել:

Այս խոստումներով մոգերը կրկին
Փրկչի առաջին գետին չոքեցին,
Նրանց խոստումը Փրկիչն ընդունեց,
Նոյնը աշխարհին քարոզել խնդրեց:

Քարոզն խօսում է ուղիղ քսան դար,
Բայց անցնում է այն դուր և վայրապար.
Մարդիկ մնում են ցանկասէր, հպարտ
Եւ բիրտ ու անգութ բռնակալ՝ մինչ ցարդ: